

รัก ชอบ หลง ต่างกันอย่างไร?

นำเสนอเมื่อ : 14 มี.ค. 2552

จะยังงี้ก็ตาม....กลางๆไว้ดีที่สุดนะคะ จะรัก จะชอบ หรือจะหลงTew

1. ชอบคำนี้ใครเอาไว้หน้าเครื่องหมายของความรักเพราะจะทำให้ความรักปลอดความขัดแย้ง มักจะมีความสุข และสมหวังเพราะ

1.1. ชอบ คือ รสนิยมตรงกัน, นิสัยไปด้วยกันได้ เข้าใจกัน คุยกันถูกคอ เรียกว่าชอบพอกัน เช่น การคบเพื่อนเราใช้ความรู้สึกนี้ เราจึงชอบเพื่อนรักเพื่อน มีความสุขพอใจเมื่อได้อยู่กับเพื่อน แม้จะคบกันมาตั้งแต่วัยเรียน จนถึงทำงาน จนถึงแก่แก่ เพื่อนก็ไม่เคยหมดความหมาย เพราะมาจากรากฐาน ชอบ

1.2. ถ้าคำว่า ชอบ นำมาใช้กับคนที่รักของเรา ก็จะเพิ่มดีกรีดีกว่าเพื่อนขึ้นไปอีก เหตุนี้ควรพิสูจน์นิสัยใจคอ จนสามารถชอบเขาได้แล้วค่อยกลายเป็นความรักจึงจะถูกต่อง่ายๆที่วางรักใคร่ควรจะชอบเขามาก่อน แล้วความรักจะยั่งยืน

1.3. แต่ ส่วนใหญ่ยังไม่ทันชอบเลย, ไม่รู้เสียด้วยว่าลูกใครครอบครัวยังเป็นอย่างไร รู้แต่ชื่อเล่น ชื่อจริง ส่วนนามสกุลเอาไว้บอกทีหลัง เราก็รักไว้ก่อน ชีวิตครอบครัวจึงไม่ประสบผลสำเร็จล้มเหลว วันหนึ่ง ๆ แต่งงานเป็นรอยดู แต่ก็หย่ากันวันละ 200 คู่ ชาติพันธุ์ 100% ชาติพันธุ์ 100% เพราะเรียงลำดับผิด

1.4. เพราะถ้าเอาความ รัก ขึ้นหน้าไว้อันดับหนึ่งก่อน ชอบมักจะมองข้ามความบกพร่อง ความไม่ดีทุกอย่างของคนที่เรารักไปอย่างที่ไม่รู้เลยว่าดีกว่า ความรักทำให้คนตาบอดพ่อแม่หากไม่ฟัง

1.5. แต่ถ้า เอาชอบไว้ก่อนยังไม่รัก ถ้าคนรักเกิดพลิกลอค กลายเป็นไม่ดี เพราะไม่มีอะไรจะซ่อนเร้นมิดชิดและปกปิดได้นาน เท่ากับหัวใจคน เรารู้ก่อนที่จะรัก เราก็ดัดใจได้ไม่ยาก ชอบมาก่อน จึงเกิดผลดีอย่างน้อย 2 ประการ (1). ดัดใจได้ง่าย (2). โคนคนดี

2. คำว่า รัก มีความหมายลึกซึ้งมากกว่าที่คุณคิด คนส่วนใหญ่จึงไม่รักความหมายคำว่ารักอย่างแท้จริง เพราะไม่คิดถึงทั้งๆ ที่ตัวเองก็กำลัง ประพศิตอยู่

2.1. รัก มีความหมายถึงการอยากให้อีกคนที่ตนรักมีความสุข แล้วตัวเองก็ต้องมีความสุขด้วย ทั้งที่ความสุขนั้นอาจจะไม่ใช่หมายถึงความสุขที่สมหวังเสมอไป ในความรักไม่มีความรัก เพราะความกลัวถูกจับเข้ากับกฎทรงโทษแต่การเสียเขาไปต่อจะมีเหตุผลที่สมควรจาก 2 ฝ่ายด้วย ไม่ใช่เราคิดไปเองว่าเขาจะดีดี แล้วก็ทิ้งเขาไป (เห็นได้จากในภาพยนตร์บ่อย ๆ) ซึ่งทำให้เราต้องสูญเสียโอกาสทั้ง 2 ฝ่าย กลายเป็นจบลงด้วยความเศร้าแทน

2.2. รัก ถ้าเรารักใคร่ใคร่คน เราต้องคิดอยู่เสมอว่า เราจะให้อะไรกับเขา ไม่ใช่จะได้อะไรจากเขา ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำเพื่อให้ ความรักไม่อิงฉ้อ ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งหยอง ไม่หยวนคาย ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่จนเงินยา ไม่ขางจดจำความผิด ไม่ชื่นชมยินดีเมื่อมีการประพศิตผิด แต่ชื่นชมยินดีเมื่อประพศิตชอบ ความรักที่เห็นได้ทุกอย่างแต่ความผิดของคนอื่น และเชื่อในสวนดีของเขาย่อมเสมอ และมีความหวังอยู่เสมอ และทนต่อทุกอย่าง

2.3. ในความรักไม่มีความกลัว เพราะถ้ามีแล้วจะเหมือนกับการโดนลงโทษ แล้วอาจจะ โดน ม.ค.ป.ด.

3. คำว่า หลง หลงกับรักมักจะแยกกันยากมาก เพราะอาการคล้าย ๆ กัน

ที่แรกก็ปลุกต้นรัก แต่พอต้นรักเติบโตใหญ่ ทำไมออกดอกเป็นความหลง ความหลงจะสำแดงแตกต่างจากความรักสังเกตได้ 3 ประการ

3.1. เห็นแก่ตัว กุบโกยความสุขจากคนรักให้มากที่สุด เช่น ชอบพบ ชอบอยู่ใกล้ ให้คนรักปรนนิบัติเอาใจ เรียกรองความสนใจตลอดเวลา เอาแต่ความสุขความพอใจตนเองเป็นใหญ่ คนรักจะทุกข์ยากอย่างไรไม่สนใจ ตัวเองจะยอมมทุมทุทุกอย่าง เช่น

- ขู่ว่าจะชิงเงินทองไปหมด
- ถ้าไม่เลิกใช้เล่ห์กล ไม่ได้อยู่มนตร์ก็เอาด้วยคณา พวกหมอดู คนเจ้าเขาทรง หมอผีร่ำรวยก็เพราะคนพวกนี้ ดูผิวเผิน เหมือนความรักสุดใจแต่ไม่ใช่ เพราะความรักเป็นความสุภาพ เสียสละ อ่อนโยน มีเหตุผล

3.2. ความหลงจะสังเกตได้ จะไม่มีลดน้อยหรือแม้แต่ตัว แต่จะร้อนแรงขึ้นเป็นลำดับ เหมือนถูกผีกระทำ จะไม่มีเหตุผล เกรี้ยวกราด รุนแรง เอาแต่ใจ เรื่องเล็กก็กลายเป็นเรื่องใหญ่

3.3. การทิ้งหวัง อย่างรุนแรง ไร้เหตุผล แม้ตัวเองจะได้ตายก็ยอม เช่นฆ่าตัวตาย หรือ ฆ่าตัวตายทั้งคู่ ตามหนังสือพิมพ์ที่ออกข่าวบ่อย ๆ เช่นรักไม่สมหวัง หลายคนเห็นใจที่เขาบูชารัก แต่นั่นคือการเขาใจผิด มันไม่ใช่ความรัก เพราะความรัก คือความอ่อนโยน มีเหตุผล ไม่กระทำผิด แต่ความหลงกระทำให้เรา คิดสั้น หลงผิด ถูกครอบงำด้วยอำนาจที่ส่งผลร้ายมาคล้ายกับความรักแท้